

er jeg gaaet en anden Vej, men Tallet 35—40 pCt. er lavt ansaaet. Og selv om det ærede Medlem vil regne med sine Foderenheder, maa han komme til 35 pCt. Fejlen er, at det ærede Medlem benytter et enkelt Aar og ikke opdager, at jeg benytter en længere Periode. Jeg skal senere komme tilbage til dette Punkt igen.

Saa omtales der et enkelt Tal angaaende Afrørdernes Mængde o. s. v. af de forskellige Arter, det findes Sp. 725 øverst, hvor han angiver, at jeg sagde, at i 1909 var Høsten godt 4 Millioner Læs, medens den i Virkeligheden var lidt under 4 Millioner. Ja, men Gennemsnittet af 1907—08—09, som jeg har benyttet, er 4,13 Millioner. Jeg har Ret. Saa kommer det ærede Medlem over til, at jeg angiver Udbyttet af Høsten til 600 Millioner. Vi komme her til et Punkt, der er uhyre karakteristisk for det ærede Medlems Behandling af Tallene. Han siger nemlig, at Statistisk Bureau kun vurderer det til 552 Millioner. Ja, i 1909 var det saaledes, men jeg gjorde opmærksom paa, at et af de foregaaende Aar var det over; det ærede Medlem vil finde, det var 613 Millioner. Hvis jeg havde benyttet dette anormalt gunstige Aar — det var Højkonjunkturaaret 1907 — til at støtte Prisberegninger paa, vilde det ærede Medlem kunne have bebrejdet mig min Ensiddighed, idet jeg havde taget det bedste Aar, der overhovedet findes, og brugt det til Sammenligning. Men det har jeg blot ikke gjort. Men det, det ærede Medlem har gjort er, at han har taget det lavest mulige Tal, det anormalt daarlige Aar med 552 Millioner, og ment, at det var det, Sagen skulde dreje sig om, men det er det jo slet ikke.

Saa siger det ærede Medlem lidt længere nede paa samme Spalte: „Nu ville De let forstaa, at naar man tager en Række saadanne Tal med den Slags lidt større og lidt mindre Afgivelser og Overdrivelser, som maaske hver for sig ikke betyde saa meget, kunne dog disse Afgivelser, naar de blive multiplicerede og adderede med hverandre og arbejdede sammen til en stor Beregning, svulme op i betænkelig Grad”. Der karakteriserer det ærede Medlem sig selv som Statistiker og ikke mig. Det ærede Medlem siger der ganske aabent, at naar han laver en Statistik, kan det godt gaa at afrunde Tallene noget, hvis man ikke trækker for meget fra i den ene eller den anden Retning. Men jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg i slige Tilfælde aldrig nogen Sinde regner med runde Tal, før Regningen er færdig, saa

først afrunder jeg. Jeg anser det for en statistisk Dødssynd at afrunde Tal og saa regne videre og komme til et Resultat ud fra afrundede Tal. Nej, jeg regner med Tallene, som de ere. Naturligvis, naar det er Millioner, regner jeg ikke med Ører, men jeg tager Tallene, som vi have faaet dem opgivne, og naar vi saa ere færdige, siger jeg: Saadan og saadan bliver Resultatet i afrundede Tal. At afrunde paa Forhaand, som det ærede Medlem mener kunde lade sig gøre, kunde aldrig falde mig ind, det overlader jeg til det ærede Medlem. Det ærede Medlem siger, at det betyder ikke saa meget hver for sig. Jo, det betyder meget, det betyder, at det ærede Medlems Afrundinger komme til at svæve i Luften. Kan det ærede Medlem virkelig behandle sin statistiske Samvittighed saa letsindigt, at han siger, at en Afgivelse fra 552 Millioner til 600 Millioner, som jeg skulde have afrundet det til, ikke betyder noget? Jo, det betyder saa meget, at jeg vilde anse det for en statistisk Dødssynd at regne med den Slags Afgivelser.

Jeg ser, at det ærede Medlem var inde paa Tallet 200,000 Malkekøer. Det skal jeg have behandlet paa lignende Maade, idet jeg har sagt, at Antallet er vokset med ikke mindre end 200,000, men det er kun vokset med 193,000. Maa jeg komplimentere det ærede Medlem for den Sikkerhed, hvormed han aabenbart mener i Almindelighed at kunne foretage saadanne Beregninger. Min Afrunding — hvis det var en Afrunding, men det var det forøvrigt ikke — vil være knebent 3½ pCt. Jeg gad vide, om det ærede Medlem i sine statistiske Udregninger af denne Art nogen Sinde tør garantere for, at han staaer med en Sikkerhed af 3½ pCt. Men det er i øvrigt, som sagt, ingen Afrunding fra min Side. Der er selvfølgelig en Afrunding, men aldeles ikke en Afrunding i den Forstand, det ærede Medlem tager det. Sagen er den, at det er de 8 Aar 1901—1909, vi behandle, men Kreaturtællingerne ligge fra 1903 til 1909, altsaa ikke 8, men 6 Aar. En Stigning i 6 Aar paa 193,000 er med et rundt Tal 32,000 om Aaret. Nu skulde det være 8 Aar i Stedet for 6. Og naar jeg altsaa regner nogenlunde med det samme Tal, faar jeg 64,000 for de to Aar. Men jeg har kun afrundet med 7,000, altsaa til den Sammenligning mellem de to Perioder, jeg vilde have frem, er det en meget moderat, ja for moderat Afrunding, jeg benytter.

Som sagt, hele det ærede Medlems Ulykke er den, at han ikke er kommen til at se, at der gemmer sig mere bag mine Tal,